

засвоєнню інформації концентровано через активну аналітико-синтетичну діяльність студентів у процесі розроблення дослідницьких проєктів на основі текстів фахового спрямування, статей, монографій з обраної теми.

Отже, організація освітнього процесу за методикою стратегічного навчання, що ґрунтується на текстово-комунікативній основі з використанням методу проєктів (інформаційних, прикладних, практично-організаційних, дослідницьких, творчих, рольових) на практичних заняттях із курсу «Культура українського фахового мовлення», сприяє стимулюванню майбутніх учителів фізичного виховання до пізнання глибин і тонкощів грамотного усного й писемного українського мовлення, розвитку індивідуальної мовотворчості, культури мовлення, критичного мислення, формуванню комунікативної особистості.

Список використаної літератури

1. Горошкіна О. М., Бондаренко Н. В., Попова Л. О. Методика компетентісно орієнтованого навчання української мови учнів ліцею на рівні стандарту: метод. посібник. Київ: КОНВІ ПРІНТ, 2020. 128 с.

2. Гузар О. Комунікативне лідерство керівників освітніх закладів : навч. посібн. Київ : ДП «НВЦ «Пріоритети», 2016. 40 с.

3. Кучерук О.А. Система методів навчання в основній школі: теорія і практика: монографія. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І.Франка, 2011. 420с.

4. Любашенко О.В. Лінгводидактичні стратегії: проєктування процесу навчання української мови у вищій школі: монографія. Ніжин: ТОВ «Видавництво «Аспект – Поліграф», 2007. 296 с.

5. Практикум з методики навчання мовознавчих дисциплін у вищій школі: навч. посіб./ О.М.Горошкіна, С.О.Караман, З.П.Бакум, О.В.Караман, О.А.Копусь / за ред. О.М.Горошкіної та С.О.Карамана. Київ: «АКМЕ ГРУП», 2015. 250 с.

6. Українська мова. Мова фаху, мова науки, мова спілкування. Текстово-комунікативне навчання: навчальний посібник/ Л.О.Ткаченко, О.В.Любашенко, С.Є.Мельник, Т.М.Андреева, С.В.Овсейчик, О.В.П'ятецька / за ред. О. В. Любашенко. Київ.: ТОВ ВПП «Компас», 2014. 256 с.

Карапузова Наталія Дмитрівна,
кандидат педагогічних наук, професор,
професор кафедри початкової освіти
Полтавського НПУ імені В. Г. Короленка

**КОМПОНЕНТИ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ
ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ДО ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-**

ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Удосконалення системи математичної освіти, зокрема в початковій школі, нерозривно пов'язано із підвищенням ефективності навчання математики, що забезпечується запровадженням компетентісно орієнтованих методик, які передбачають використання сучасних інформаційно-цифрових технологій. Це вимагає відповідної методичної підготовки вчителів початкових класів до навчання математики молодших школярів. Стандартом вищої освіти за спеціальністю 013 Початкова освіта для першого (бакалаврського) рівня вищої освіти здатність майбутнього вчителя початкових класів орієнтуватися в інформаційному просторі, оперувати інформаційно-комунікаційними та цифровими технології в професійній діяльності визнано обов'язковою спеціальною компетентністю, а вміння організувати освітній процес із використанням цифрових технологій та технологій дистанційного навчання молодших школярів – ключовим програмним результатом [4]. Саме тому, навчальна дисципліна «Методика навчання математики», має посилювати інформаційно-технологічну спрямованість навчального процесу та розвивати готовність майбутніх учителів початкових класів до використання інформаційно-цифрових технологій у навчальному процесі першої ланки освіти. Водночас, за тяжких умов сьогодення, це допоможе випускникам ефективно розв'язувати проблему дистанційного та змішаного навчання математики дітей в умовах НУШ.

Готовність майбутніх учителів початкових класів до використання інформаційно-цифрових технологій у процесі навчання математики молодших школярів ми визначаємо як цілісну особистісну властивість, що передбачає структурне поєднання чотирьох компонентів (мотиваційного, когнітивного, операційного, рефлексивного), які забезпечують здатність здобувачам освіти використовувати відкриті ресурси, інформаційно-комунікаційні та цифрові технології, оперувати ними в професійній діяльності.

Мотиваційний компонент визначено як комплекс взаємопов'язаних мотивів, інтересів, переконань та спрямованість майбутніх учителів початкових класів до удосконалення знань, умінь та навичок з методики навчання математики. Вони проявляються в цільових орієнтирах на формування математичної компетентності учнів у процесі навчання математичної змістової лінії, усвідомлення ними значення математичних знань у житті людини [1].

Когнітивним компонентом передбачене оволодіння методикою навчання математики з урахуванням дистанційної та змішаної форм навчання у початковій школі та особливостей дітей цифрового покоління. Зауважуємо, що професійна діяльність сучасного вчителя початкової школи має спиратися на ретельний попередній відбір інформаційно-цифрових технологій для активізації сприймання їх учнями [3]. Зважаючи на те, що сучасні діти, з одного боку, перенасичені інформацією, а з іншого – відчують постійну потребу в новій інформації, планування використання на уроках математики інформаційно-

цифрових технологій має базуватися на врахуванні пізнавальних особливостей молодших школярів.

Операційний компонент полягає в оволодінні здобувачем освіти системою практичних дій та вмінь, пов'язаних з організацією навчання математики молодших школярів в умовах інформаційно-освітнього електронного середовища, а саме: добором найбільш ефективних методів для розв'язання проблеми, доцільною реалізацією педагогічних дій тощо. Він спирається: по-перше, на інтегрований характер математичної компетентності учнів, що передбачає формування досвіду використання знань та способів дій для розв'язування навчальних та життєвих проблем на основі встановлення конкретних міжпредметних зв'язків; по-друге, на урахуванні залежності успішності будь-якої діяльності людини від її функціонального стану, що потребує дотримання ергономічних вимог у процесі використання інформаційно-цифрових технологій навчання [3]. Остання позиція особливо актуалізується за умов змішаного навчання молодших школярів.

Рефлексивний компонент відображає самоконтроль і самооцінку дій майбутнього вчителя початкових класів з використання інформаційно-цифрових технологій у процесі навчання математики учнів, уміння здійснювати керівництво власною діяльністю з метою неперервного самовдосконалення.

З цих позицій формування готовності здобувачів освіти до використання інформаційно-цифрових технологій у процесі навчання молодших школярів математичної змістової лінії розглядається як цілеспрямований, спеціально організований процес їх фахового становлення.

Список використаної літератури

1. Державний стандарт початкової освіти, затверджений постановою КМУ від 21 лютого 2018 р. № 87. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-zatverdzhennya-derzhavnogo-standartu-pochatkovoyiosviti>
2. Карапузова Н.Д., Зімниця Є.А., Помогайбо В.М. Основи педагогічної ергономіки: навч. посіб. К : Академвидав, 2012. 192 с.
3. Скворцова С., Онопрієнко О. Нова українська школа: методика навчання математики у 3–4 класах закладів загальної середньої освіти на засадах інтегративного і компетентнісного підходів : навч.-метод. посіб. Харків: Ранок, 2020. 320 с.
4. Стандарт вищої освіти за спеціальністю 013 Початкова освіта для першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, затверджений Наказом Міністерства освіти і науки України від 23.03.2021, № 357. URL : <https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/2021/07/28/013-Pochatk.osvita-bakalavr.28.07.pdf>